

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

1949 af de nugældende midlertidige Lukkebestemmelser, hvorefter Butikkernes Lukketider fastsættes til Kl. 17,30 de 4 første Søgnedage i Ugen, til Kl. 20 om Fredagen og Kl. 14 om Lørdagen, og endvidere at den særlige Bestemmelse, der indførtes ved Forlængelsesloven af 30. November 1947, hvorefter Lukketiden for de i Loven omhandlede Virksomheder indtræder Kl. 20 den sidste Søgnedag før Nytaarsdag, Skærtorsdag, Paaskesøndag, Kristi Himmelfartsdag m. v. bibeholdes. Naar de midlertidige Lukketidsbestemmelser søges forlænget endnu en Gang, skyldes det som anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Lukkelovsudvalgets Arbejde med Henblik paa en almindelig Revision af hele Lukkelovgivningen ikke kan paaregnes at blive afsluttet saa hurtigt, at Forslag til en ny Lukkelov kan forelægges før i Løbet af den kommende Vinter. Det er derfor nødvendigt, at de midlertidige Bestemmelser forlænges. Blev de ikke forlænget, vilde Lukketiderne efter Loven af 1932 automatisk træde i Kraft, hvilket næppe vil være hensigtsmæssigt under Hensyntagen til den Vanskelighed, der stadig bestaar i forskellige Brancher med Hensyn til Muligheden af at skaffe Varer og Medhjælp til Butikkerne.

Ved Behandlingen af denne Lov i November Maaned blev der fra forskellig Side anket over de næringsdrivendes private Lukninger inden for de tilladte Aabningstider, det Fænomen, som man har betegnet med Udtrykket Lukkevirvar. Som jeg fremhævede dengang, findes der ikke nogen Hjemmel i den Lov, vi behandler her, til at tvinge Butikkerne til at holde aabent i den fulde Aabningstid. Det er en Lov, der fastsætter, hvornaar der skal være lukket, men Loven bestemmer intet om, hvornaar der skal være aabent. Det maa overhovedet anses for tvivlsomt, om der noget Sted findes Hjemmel for at tvinge de handlende til at holde aabent paa bestemte Tider. Man kunde muligvis optage en Undersøgelse af, om man i den Passus i Vareforsyningsloven, hvor der staar, at Ministeren er bemyndiget til at træffe Foranstaltninger til Varernes hensigtsmæssige Fordeling, kunde finde den fornødne Hjemmel til at gennemtvinge, at Butikkerne skulde holde aabent i de lovhjemlede Aabningstider. Jeg skal ikke paa Forhaand tage Stilling til, om denne Bestemmelse kan anvendes her; jeg tror dog, at denne Hjemmel i alle Tilfælde vilde være noget spinkel. Hertil kommer, at det vel ikke er helt sikkert, at man vilde være interesseret i at gennemføre Arbejdstvang paa et

bestemt Omraade; jeg tror, man fra samtlige Partiers Side i dette høje Ting vil være enig om, at Arbejdstvang i Almindelighed ikke hører hjemme i vort Samfundsliv. Men det er Ting, man naturligvis kan drøfte.

For at Sagen ikkè skulde ligge stille og for at imødekomme de Ønsker, der havde været fremme under Udvalgsbehandlingen, da Loven sidst var til Behandling, har vi imidlertid fra Handelsministeriets Side rettet Henvendelser til Erhvervsorganisationer og Handelsstandsforeninger om at pege paa de uhyre Vanskeligheder, disse tilfældige spredte Lukketider skaber for Forbrugerne. Det er ikke blot det, at de handlende lukker før den officielle Lukketid, men det er lige saa meget det, at Forbrugerne ikke ved, hvornaar der er aabent, og hvornaar der er lukket. Yderligere Vanskeligheder kommer frem i Ferietiden, hvor der har været en Tendens til, at de handlende, f. Eks. Skomagerne, i visse Byer lukkede alle Butikker og Reparationsværksteder i 1 eller 2 Uger, alt efter Feriens Varighed. Det er klart, at det giver Forbrugerne store Vanskeligheder og Besværigheder. Disse Forhold har vi fremdraget i en Skrivelse til Brancheforeninger og Erhvervsorganisationer og henstillet til dem, at de søger at udnytte den Indflydelse, de har, til at bringe dette saakaldte Lukkevirvar til en Afslutning. Det er vort Indtryk efter de Udtalelser, der senere er faldet, at man fra Erhvervslivets og fra de ansvarlige Organisationers Side helt og fuldt er klar over det uheldige i den Maade, det hidtil har udviklet sig paa, og jeg vil regne med, at vi kan faa visse Tilsgagn, der skulde gøre det muligt at faa en bedre Ordning paa disse Forhold fremover.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bundvad: Da vi for et halvt Aar siden sidst behandlede Lukkeloven, var der en overvejende Sandsynlighed for, at Lukkelovsudvalget ikke kunde blive færdig med sit Arbejde til Maj. Det viser sig ogsaa nu at være Tilfældet, og vi maa derfor igen forlænge Loven et halvt Aar, saaledes at Arbejdet kan gøres færdigt til 1. November 1948, og som Forholdene ligger, kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser om, hvad der er gjort for at komme Lukkevirvaret til Livs, et Spørgsmaal, som vi jo havde fremme i Debatten her sidste Gang, vil jeg gerne sige, at jeg er glad for det Initiativ, der er taget ved